

Иванъ Вазовъ.

ова име е вамъ добръ познато, млади читатели. Още отъ първо отдѣление вие сте захванали да декламирате: „Мили Боже, тебъ се моля“.

И днесъ, когато тръгнете изъ улицитѣ и запѣйте на вървежъ „Тихъ бѣлъ Дунавъ“ и пр., вие пакъ се натъквате на думитѣ на Ив. Вазовъ. Па не само вие, ами и вашитѣ бащи и майки обичатъ въ радостни минути да пѣятъ пѣснитѣ на сщия скъпъ за отечеството ни човѣкъ. Рѣдко се раждатъ такива великани като народния поетъ Вазовъ, защото голѣма рѣдкостъ сж такива бѣлѣжити мъже, които оставатъ толкова изобилна, богата и скъпоцѣнна духовна храна . . . Отъ 30 години насамъ нѣма събитие въ най-новата ни история, което да не е възпѣто отъ Вазова.

Този прославенъ по цѣла Европа български поетъ, Иванъ Минчовъ Вазовъ, е роденъ на 12-й юний 1850 г. въ Сопотъ, гиздаво градче, разположено въ политѣ на Стара планина, въ единъ кътъ на живописната Стремска долина. Баща му е билъ единъ виденъ търговецъ, уважаванъ отъ всички въ градеца, поради своя благъ характеръ и безукорна честностъ; майка му, за онова врѣме, била жена доста развита и просвѣтена; тя прочитала всичко, каквото тогава се явявало на български, и, види се, тая любознателностъ се е прѣдала и на първата ѝ рожба. Благодарение на това, Ив. Вазовъ е можалъ още на младини да се запознае съ тогавашната българска литература.

Ив. Вазовъ е завършилъ училищното си образование въ Сопотското училище, едно отъ цвѣтушитѣ тогава въ България, благодарение на неуморимата дѣй-